

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΞΥΡΩΠΟΥ

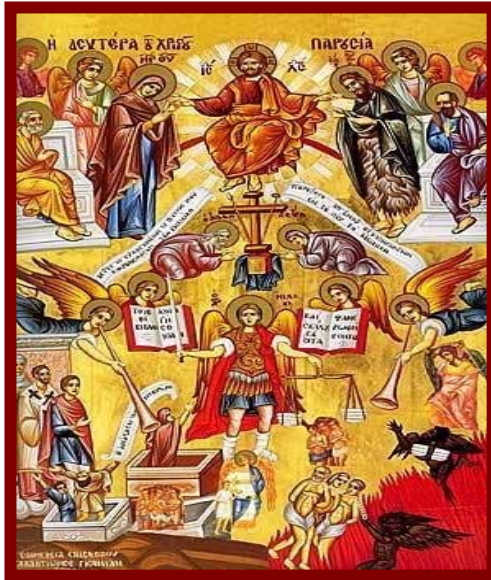
ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 27^η Φεβρουαρίου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 147

Το πρόγραμμα στην ηλεκτρονική μας σελίδα: www.agioiapistoloi.gr

1 Μαρτίου Τρίτη 6:00 μ.μ.
Ένοριακός Κινηματογράφος

14 Μαρτίου Δευτέρα 6:00 μ.μ
Ύερό Εύχέλαιο

15 Μαρτίου Τρίτη 8:30 π.μ.
Ύερό Προσκώνημα

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ (Ματ. ια', 31-46)

Πώς μπορούμε άραγε να κερδίσουμε την αιωνιότητα; Τò έχουμε σκεφτεί; Γιατί ή αιωνιότητα κερδίζεται με άπλᾳ πράγματα. Τò εἶπε ἄλλωστε σήμερα ó Χριστός στο κείμενο τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Ποιά λοιπόν εἶναι αὐτά τὰ άπλᾳ πράγματα που θὰ ζητήσει ἀπό ἑμᾶς ó δίκαιος κριτής; Μᾶ, ἂν δώσαμε ψωμί καὶ τροφή στον πεινασμένο· ἕνα ποτήρι νερό στο διψασμένο· ἕνα ρούχο στον γυμνό, μιᾶ φιλοξενία στον ξένο. Ἄν κάναμε μιᾶ ἐπίσκεψη στον ἄρρωστο καὶ στον φυλακισμένο...

«Αὐτὸ εἶναι τὸ κατώτερο ὄριο, στὸ ὁποῖο περιορίζεται ὁ κριτής, γιὰ νὰ μὴν ποῦμε πῶς θέλαμε ν' ἀγαποῦμε, μὰ δὲν μποροῦσαμε, γιὰτι εἴμαστε φτωχοί. Καὶ γιὰ νὰ μένουμε ἀναπολόγητοι πού θ' ἀκούσουμε τὴν καταδίκη μας...».

Πόσο λίγα καὶ πόσο ἀπλᾶ μᾶς ζητοῦνται! Καὶ πόσο πολλὰ καὶ πόσο πλούσια μᾶς χαρίζονται! Ἡ αἰωνιότητα, ἡ βασιλεία Του! Καὶ ἐμεῖς νὰ ἴμαστε ἐκεῖ, μαζί Του, τιμημένοι καὶ μακάριοι! Ὡστε μὲ λίγα πράγματα θὰ κερδίσουμε τὸν παράδεισο καὶ πάλι μὲ λίγα πράγματα θὰ πέσουμε στὴν κόλαση!

Καὶ ὅλα ἐτοῦτα τὰ λίγα καὶ τὰ ἀπλᾶ εἶναι τὸ δίκαιο καὶ τὸ σωστὸ πού πρέπει νὰ πράξουμε. Αὐτὸ ἄλλωστε διάλεξε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς καὶ μᾶς ἄφησε ὡς παρακαταθήκη. Νὰ ζήσουμε μὲ δικαιοσύνη, ν' ἀγωνιζόμαστε γι' αὐτὴν καὶ νὰ προσπαθοῦμε γιὰ τὴν ἐπικράτησή της.

Ὅμως ὁ Χριστὸς προχώρησε ἀκόμη πιὸ πέρα καὶ πρόσθεσε ὅτι, γιὰ νὰ ὑπάρχει δικαιοσύνη, πρέπει νὰ ὑπάρχει πρῶτα ἀπ' ὅλα ἀγάπη. Εἰδεμὴ μόνο ἡ δικαιοσύνη μπορεῖ νὰ καταστήσει ἀδικία καὶ σκληρότητα, ὅπως ἀκριβῶς συνέβαινε μὲ τοὺς Φαρισαίους. Αὐτοὶ μπορεῖ νὰ εἶχαν καὶ νὰ γινώριζαν τὸ δίκαιο, ὅμως στεροῦνταν ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἔλεος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἐτοῦτες τὶς Κυριακὲς πού μᾶς πλησιάζουν πρὸς τὴν περίοδο τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μᾶς παρουσιάζει τὸ Θεὸ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους.

Φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθὸς ὁ Θεός! Ἀκούει μὲ συμπάθεια τὴν προσευχὴ τῶν ταπεινῶν, δέχεται μὲ ἀγάπη καὶ στοργὴ τὴν μετάνοια τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ παρέχει τὴ συγγνώμη καὶ τὸ ἔλεός Του σ' ὅποιον τὸ ζητήσει.

Προχωρώντας δὲ σήμερα, Κυριακὴ τῆς κρίσεως, προβάλλεται ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ. Γιὰτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι μονάχα φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθός, μὰ καὶ κριτής, πού κρίνει μὲ δικαιοσύνη.

Ἔτσι, ἂν στὴν πρώτη Του παρουσία στὴ γῆ, ἔδωσε ὡς παρακαταθήκη τὴν ἐντολὴ τῆς ἀγάπης, τώρα στὴ δευτέρη παρουσία Του, κρίνει μὲ δίκαιο καὶ φιλάνθρωπο τρόπο.

Κρίνοντας λοιπὸν μὲ δικαιοσύνη, ἄλλους τοποθετεῖ δεξιὰ Του καὶ ἄλλους ἀριστερά, ἀνάλογα πῶς ἔπραξαν καὶ πῶς πορεύτηκαν στὴ ζωὴ τους

μὲ γνώμονα τὴν ἐντολὴ τῆς ἀγάπης. Γιατὶ τελικὰ «ἡ ἀγάπη εἶναι ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ Προφῆτες», ὅπως ἔχει τονίσει μὲ ἔμφαση ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

Καὶ ἐτούτῃ ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι λόγος μόνον, ποὺ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸ στόμα, σκορπίζει καὶ χάνεται. Μὰ «εἶναι καθαρὸ αἶσθημα στὴν καρδιά καὶ πράξη φιλαδελφίας».

Καὶ ὡς τέτοιο γεγονός μπορεῖ νὰ υλοποιηθεῖ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι μονάχα γιὰ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς πλουσίους· αὐτοὺς δηλαδὴ ποὺ μποροῦν καὶ αὐτοὺς ποὺ ἔχουν νὰ δώσουν.

Γιατὶ ὁ Χριστός, δίνοντας τὴν ἐντολὴ τῆς ἀγάπης, δὲν ἔκανε τέτοιο διαχωρισμό, μήτε φόρτωσε τὴν ἀγάπη μὲ δυσβάστακτα βάρη γιὰ τοὺς πολλούς. Ἀλλὰ τὴν ἔδωσε σὲ ὅλους στὸ μέτρο τῶν δυνατοτήτων τους. Ἀφοῦ τελικὰ, ὅλοι μποροῦν νὰ δώσουν τὸ λίγο καὶ τὸ ἀπλό.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἀσφαλῶς εἶναι ἀγάπη καὶ φιλανθρωπία· ἀγαθότητα καὶ εὐσπλαχνία. Μὰ εἶναι ταυτόχρονα καὶ δίκαιος κριτὴς.

Καὶ ἦλθε μὲ ἀγάπη γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ ἔδωσε τὴ ζωὴ τοῦ ὀλόκληρου γι' αὐτόν. Ἀλλὰ ὡς δίκαιος ὀφείλει νὰ ἀποδώσει καὶ τὸ δίκαιο· νὰ ἀμείψει αὐτόν ποὺ ἐργάσθηκε σκορπίζοντας ἀγάπη καὶ νὰ δικάσει ἐκεῖνον ποὺ ἔκρυψε τὸ δῶρο Του, τὸ ἀπαξίωσε καὶ τὸ ἔκανε ἄχρηστο.

Ὅμως ἐτούτῃ ἡ κρίση τοῦ Χριστοῦ εἶναι φιλάνθρωπη. Ἐπειδὴ δὲν πραγματώνεται μὲ θεϊκὰ κριτήρια, γιατί τότε κανένας μας δὲν θὰ σωζόταν. Ἀλλὰ εἶναι στὰ ἀνθρώπινα μέτρα, γι' αὐτὸ εἶναι σωτήρια.

Ἄν λοιπὸν μᾶς δίνει θάρρος καὶ ἐλπίδα ἡ φιλανθρωπία Του· ἂν μᾶς στηρίζει ἡ ἀγάπη Του καὶ τὸ ἔλεός Του, τότε καλὸ θὰ εἶναι γιὰ μᾶς νὰ μᾶς φοβίξει ἡ θεία δικαιοσύνη Του. Αὐτὸ βέβαια, ὄχι ὡς μιὰ τρομοκρατία, ἀλλὰ ὡς φρένο στὸν κατήφορό μας καὶ χαλινάρι στὶς ἀποκοτιές μας.

<<ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗ:>>

Ἔτσι λέγεται ἡ Πέμπτη τῆς Κρεατινῆς εβδομάδας, ἐπειδὴ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὅλα τα σπίτια ψήνουν κρέας ἢ λειώνουν τὸ λίπος ἀπὸ τα χοιρινά καὶ ἡ τσίκνα εἶναι διάχυτη παντού - καθ' ὅσο σε λίγο ξεκινᾷ ἡ νηστεία ἀπὸ τὸ κρέας.

<<ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ>>

Την παραμονή της Κυριακής της Απόκριεω η Εκκλησία μας καλεί σε μιά παγκόσμια ανάμνηση όλων <<των απ' αιώνος κοιμηθέντων ευσεβώς, επ' ελπίδι αναστάσεως, ζωής αιωνίου>>. Για να καταλάβουμε το νόημα, πρέπει να θυμηθούμε ότι ο Χριστιανισμός είναι η θρησκεία της **αγάπης**. Ο Χριστός δεν άφησε στους μαθητές Του μια διδασκαλία ατομικής σωτηρίας, αλλά την <<καινή εντολή>> του <<αγαπάτε αλλήλους>>.

Η αγάπη, που αποτελεί το θέμα της αυριανής Κυριακής των Απόκριεω, είναι το θεμέλιο και η ουσία της ζωής της Εκκλησίας.

Η προσευχή για τους <<κεκοιμημένους>> είναι μια βασική έκφραση της Εκκλησίας σαν αγάπης. Ζητάμε από το Θεό να θυμηθεί αυτούς που και μεις θυμόμαστε και **τους θυμόμαστε ακριβώς γιατί τους αγαπάμε**.

Προσευχόμαστε γι' αυτούς τους συναντάμε <<εν Χριστώ>> ο οποίος επειδή είναι Αγάπη, ξεπερνάει το θάνατο. Μέσα στο Χριστό δεν υπάρχουν ζωντανοί και πεθαμένοι γιατί όλοι είναι <<ζώντες εν Αυτώ>>. Αυτός είναι η Ζωή. Αγαπώντας αυτούς που είναι εν Αυτώ, αγαπάμε το Χριστό. Αυτό το Σάββατο λοιπόν πριν την Κυριακή της Απόκριεω, τελείται η ακολουθία για την ανάμνηση των <<προαπελθόντων>>.

ΚΥΡΙΑΚΗ <<ΤΗΣ ΑΠΟ-ΚΡΕΩ >>

Ονομάζεται Κυριακή της Απόκριεω γιατί στη διάρκεια της εβδομάδας που ακολουθεί αρχίζει μιά περιορισμένη νηστεία* -<<αποχή κρέατος>>- όπως παραγγέλουν τα λειτουργικά βιβλία. Η Εκκλησία αρχίζει να μας <<προσαρμόζει>> στη μεγάλη προσπάθεια που θα απαιτήσει από εμάς επτά μέρες αργότερα. Σταδιακά μας βάζει στο μεγάλο αγώνα, γιατί γνωρίζει την ευπάθειά μας και προβλέπει τη πνευματική μας αδυναμία. Ευαγγελικό ανάγνωσμα της μέρας είναι η παραβολή του Χριστού για την Τελευταία Κρίση (Ματθ. 25, 31-46).

Όταν ο Χριστός θα έρθει να μας κρίνει ποιό θα είναι το κριτήριο Του; Η παραβολή μας δίνει την απάντηση: η αγάπη. Όχι ένα απλό ανθρωπιστικό ενδιαφέρον, αλλά η συγκεκριμένη και προσωπική αγάπη για τον άνθρωπο, για κάθε ανθρώπινο πρόσωπο με το οποίο ο Θεός με φέρνει σε επαφή στη ζωή μου.